

Publicerad 2008-04-17 11:26 av opheliavampira

Lyckligare där jag var så låt mig återgå

Stop

här går en gräns

och nu vill jag

bara ligga och spela död en stund.

Mitt gränsland

innebär en massa konstigheter

för den som inte ser det som jag ser

och ändå befinner vi oss i samma liv

fast på avstånd.

Så kan vi

hitta något gemensamt

snälla

för ibland fryser jag så

Det klirrande avfallet av dagar

bland dessa pekande dömande fingrar

är bevis nog

på att jag inte behöver rädda världen

att klara av mitt eget liv

är mycket större

Så ha inte sönder dig själv

på de andras tendens att kritisera

för det finns inga svar

som inte gör dem upprörda

Lögner smakar konstigt

speciellt när man tvångsmatas med dem

och sanningen får en märkelig form

när du säger att allting kommer att ordna sig

efter att du dödade en del av mig

Du kan förneka det du gjorde

men det finns ett samband

och bevis

påtagligt

så länge som jag lever

Kontraster hjärtat

dina sanningar mot mina

slut inte dina ögon

titta på mig

jag är framför näsan på dig

och ändå inte kavar för dig
jag hör hemma bland skuggorna
dit du inte har tillträde

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren opheliavampira med Poeter.se id #21977 innehar upphovsrätten